

21. jun 2016. godine

Vučković: EPS nije dosledno sproveo reforme

Član Fiskalnog saveta Vladimir Vučković ocenio je danas da EPS ne sprovodi dosledno reformski plan iz prošle godine, ističući da nije smanjio broj zaposlenih, a da je do kraja godine predviđeno smanjenje radnih mesta za 1.000.

Umesto smanjenja mase zarada, prošle godine je čak u toj firmi nivo zarada uvećan za pet milijardi dinara u odnosu na 2014, rekao je Vučković na konferenciji Fiskalnog saveta u Narodnoj banci Srbije.

- Porast zarada pojeo je prošlogodišnji prihod ostvaren od rasta cene struje - konstatovao je on.

U EPS-u, kako je dodao, postoje objašnjenja da su im pridodata dva nova preduzeća, odnosno 1.700 novih radnika, kao i da je smenski rad "uvučen" u sistem zarade.

S tim u vezi je podsetio da je Fiskalni savet ukazivao da ne treba nova preduzeća da ulaze u "bezbedno okrilje EPS-a", jer je to pogrešan put.

Savet, prema njegovim rečima, kritikuje i to što EPS nedovoljno investira u svoju infrastrukturu, te se održivost sistema dovodi u pitanje.

- EPS će verovatno ostvariti profit od šest milijardi dinara, ali je to i zahvaljujući potpisivanju reprograma dugovanja sa neplatišama - objasnio je Vučković.

Povodom Japnog preduzeća Srbijagas, rekao je da očekuje da će profit biti tri milijarde dinara za prošlu godinu, i da su tome doprinele dobre okolnosti, poput niske cene gasa i bolje naplate.

- Procenjujemo da je tekuća naplata negde 80 odsto, što je bolje nego ranije, kada je bila 60 odsto, ali ne bi bilo dovoljno da ostvari profit. Činejnica je da je naplata starih dugova uvela preduzeće u profit - naveo je Vučković.

Kada je reč o Železnicama Srbije, smatra da je to preduzeće najdalje odmaklo u reformama, ali da postoje problemi, jer se u kompaniji ipak kasni sa racionalizacijom.

- Budžetirani iznos neće biti dovoljan i za plate i otpremnine ako dođe do otpuštanja u drugoj polovini godine - ocenjuje Vučković.

Takođe je primetio da je to preduzeće podeljeno na četiri dela, ali u praksi to nije baš u najboljem redu, jer viškovi zaposlenih nisu vidljivi u holdingu.

"Boru će faliti 10 mil. € ako bakar krene da pada"

Ako cena bakra umesto da raste krene da pada, RTB Bor bi već u idućoj godini imao problem sa oko 10 miliona evra nedostajućih sredstava.

To je izjavio član Fiskalnog saveta Vladimir Vučković.

"Ukoliko cena bakra bude samo stabilna Bor bi imao gubitke i u narednih sedam godina država bi morala da ih pokrije sa oko 60 miliona evra", rekao je Vučković na konferenciji Fiskalnog saveta u NBS.

On je, govoreći o strateškim preduzećima sa kojih je država skinula zaštitu od poverilaca od ovog meseca, rekao da bi bilo bolje da se RTB Bor pripremi za smanjivanje troškova zarada, za nepovoljniji scenario, nego da dođe u situaciju da država mora da pokriva njegove gubitke.

Sada, podsetio je, plan je puno korišćenje kapaciteta topionice,

rast cene bakra i sadržaja bakra u rudi.

Optimističke procene rezultata preduzeća, rekao je on unose sumnju u održivost UPPR-a i budućeg poslovanja.

Fiskalni savet, kako je naveo, uočava rizike da se ponovo država stara o preduzećima koja nisu privatizovana.

On je ukazao da se ne predviđa ubuduće nikakva podrška države, ali da ostaje da se vidi da li se radi samo o namerama.

Isto tako ne treba bežati od toga da se pojedini delovi preduzeća ugase i dobiju stesanije firme, koje bi bile interesantnije za investitore.

Vučković je podvukao da nema fiskalnog prostora da država dotira preduzeća.

Takođe je ocenio da konvertovanje zaduživanja u vlasništvo države nije dobro, kao i da UPPR-ovima nedostaju poslovni planovi.

Vučković je kazao da je moguće da u ovoj godini neće biti direktnog budžetskog efekta, jer UPPR daje kratkorajni predah, pošto je obezbedio poček, a i zbog sredstava iz Fonda za razvoj kojim su potpomognuta neka preduzeća kako bi napravila rezerve likvidnosti.

Takođe je ukazao da se neki poslovni planovi zasnivaju na tome da država bude glavni kupac proizvoda, ali je to kratkoročno, jer ne treba isupstiti iz vida da se troškovi plaćaju iz budžeta.

Fiskalni savet je zato ocenio da je privatizacija samo delimično ispunila očekivanja, jer je rešen status preduzeća koja angažuju manje od polovine ukupnog broja zaposlenih, pa od 80.000 ljudi koliko ih je radilo, za državu i dalje radi oko 40.000.

Dve trećine ostalo je da radi u desetak strateških preduzeća, i još par krupnih kao što su Simpo, Lasta, Azorata, MSK.

FISKALNI SAVET Evo šta je džoker vlade za MMF

Član Fiskalnog saveta Nikola Altiparmakov izjavio je danas da su fiskalni trendovi u prvih pet meseci ove godine dobri, i to pre svega zbog bolje naplate prihoda, pa je bolja naplata, kako je rekao, džoker vlade za Medjunarodni monetarni fond (MMF) zbog izostanka racionalizacije javnog sektora.

Altiparmakov je, na konferenciji Fiskalnog saveta u Narodnoj banci Srbije (NBS), precizirao da su neporeski prihodi u prvih pet meseci ove godine 0,5 odsto bruto domaćeg proizvoda (BDP) iznad plana, a poreski prihodi premašuju plan za jedan odsto BDP-a.

"Ta bolja poreska naplata je džoker iz rukava koji vlada koristi prema MMF-u, zbog nesprovedene racionalizacije", rekao je on.

Odsustvo racionalizacije, kako je objasnio, nije pružilo očekivane uštede dogovorene sa MMF-om, ali je uskočila bolja poreska naplata prošle i ove godine, koju vlada koristi kao džokera iz rukava.

Zbog kašnjenja reformi i racionalizacije, smatra Altiparmakov, imaćemo po tom osnovu i manje rashode za otpremnine za oko 10 milijardi dinara, kao i naknade za nezaposlenost za oko pet milijardi, i za penzije oko 10 milijardi.

Komentarišući dalje mogućnosti poboljšanja naplate, ukazao je na potrebu reforme Poreske uprave, rekavši da ona nije dovoljno prepoznata ni u javnosti, a ni u vladi.

Fiskalni savet smatra da Poreska uprava ima manjak zaposlenih, kao i problem preniskih plata, zbog kojih zaposleni odlaze u privatni sektor.

BLANKO OTKAZI, ZABRANJENA TRUDNOĆA Kako sve poslodavci u Srbiji ucenjuju radnike

Da bi zadržali posao, radnici iz očajja pristaju da potpišu blanko otkaz ili da gazdi vrate deo plate, a žene čak potpisuju da neće ostati u drugom stanju.

Kako bi zaštitili svoje interese, poslodavci u Srbiji sve češće pribegavaju praksi koju radnici, iako nevoljno i besno, prihvataju jer drugog izbora nemaju.

Većina poslodavaca, posebno u sektoru usluga, novim radnicima najčešće traže da potpišu blanko otkaz. Na „dokumentu“ ne upisuju datum, što znači da radnik može ostati bez posla u svakom trenutku, bilo u slučaju bolesti, trudnoće ili odluke poslodavca da mu radnik više nije potreban.

Zaposleni se tako drže na „uzdi“, jer kada poslodavac ima u fioci blanko otkaze, ne mora da navodi razloge za otkaz, a jedina dilema je da odredi datum. Osim što je stalno u strahu od volje

poslodavca, radnik u slučaju otkaza ostaje bez otpremnine, ali i mesečne naknade koju, nakon otkaza, može da dobije kod Nacionalne službe za zapošljavanje.

Blanko otkazima kod žena poslodavci se dodatno osiguravaju da one neće radati narednih nekoliko godina.

Zakonom je propisano da se u slučaju trudnoće ugovor o radu na određeno vreme produžava do isteka odsustva sa rada radi nege deteta. Dakle, po isteku tog roka prestaje radni odnos.

- Pojedinci su nam pričali kako papirološki dobiju zakonski minimalnu zaradu, ali da im vlasnik traži da vrate pet ili sedam hiljada dinara - priča za „Blic“ inspektor rada Ilija Jović, koji ovaj posao obavlja 18 godina.

Iako su ucene poslodavaca javna tajna, radnici se skoro nikad ne usuđuju da ih prijave. Retko se dešava da se požale inspekciji ili da podnesu tužbu.

Ministarstvo: Prijavite poslodavca

U Ministarstvu rada kažu da poslodavac u slučaju posedovanja potpisanih blanko otkaza nema nikakve obaveze prema radniku. Ali, oštećeni mogu tužiti poslodavca zbog nezakonitog otkaza i prijaviti ga Inspektoratu tražeći da se odloži izvršenje rešenja o otkazu.

„Бош,, отвара још 500 радних места

Компанија Бош Србија ће у 2016. години инвестирати још десет милиона евра и запослити још око 500 људи, тако да ће ову годину завршити са 1.300 запослених, најављује генерална директорка Боша, Јованка Јовановић.

„Србија је добра локација за развој производње намењене пре свега европским купцима. Добро је логистички позиционирана, са развијеном инфраструктуром и доступном квалификованом радном снагом, која је показала да може компетентно да развија пројекте и квалитетно обавља радне задатке на високо професионалном нивоу”, рекла је Јовановић.

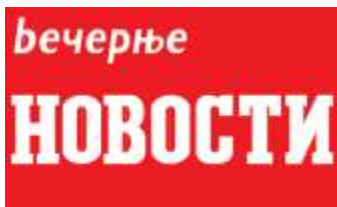
На питање како је од двадесетак запослених у Бошу пре седам година, компанија стигла до 800 запослених у 2015, објашњава да је већи раст запослених почео 2009, када је основан први центар компетенције, одељење Аутомotive Афтермаркет Маркетинг, који данас броји преко 100 сарадника, од којих 70 одсто чине инжењери. „Међутим, највећи раст запослених генерисала је производња 2013. и 2014. Ову годину планирамо да завршимо са 1.300 сарадника на обе локације, у централи на Новом Београду и производном погону у Пећинцима. Што се инвестиција тиче, планирамо да у проширење производног погона, пре свега у опрему, уложимо око десет милиона евра”, истиче она у интервјуу за нови број Магазина Бизнис.

Јовановић подсећа да је компанија до сада инвестирала у Србију 35 милиона евра и да Бош не добија субвенције за новозапослене раднике, пошто су пројекти субвенционисани на основу закона из 2011, који је важио за велике стране инвеститоре, односно инвеститоре који улажу више од 50 милиона евра и запошљавају преко 300 радника.

Поред отварања погона у Пећинцима, међу успехе убраја и увођење система дуалног образовања за позицију индустријски механичар у Средњој техничкој школи у Пећинцима, у чему су били међу првим компанијама у Србији.

„Изузетно смо задовољни резултатима, тако да је прва генерација средњошколаца по завршетку програма добила сталан посао у Бошу, а нове генерације су већ селектоване за наредну школску годину”, каже Јовановић и додаје да компанија нема проблема да дође до квалификованих кадрова и да већину менауера представља српски кадар.

Како каже, Бош у Србији остварује највећи приход кроз производњу која је 100 одсто намењена извозу традиционалним купцима из области аутомotive индустрије, као што су Дајмлер, БМВ, Ауди, ВВ, Фијат, Волво, итд.

Naš kupac veruje u "mejd in Srbija"

Istraživanja pokazuju da je građanima veoma važno gde je roba proizvedena. Čak 83 odsto ispitanih smatra da su domaći proizvodi dobri i daje im prednost

NA rafovima srpskih trgovina, u proseku, trećina robe je iz uvoza! U trgovinskim kućama, gruba istraživanja pokazuju da oko 70 odsto ponude čini roba iz domaćih proizvodnih pogona, mahom svežeg povrća i voća, mlečnih i mesnih proizvoda, konditora, sokova... Inostrani proizvodi dominiraju kod aparata i kozmetike.

Da li su građani upoznati odakle potiču proizvodi koje svakodnevno konzumiraju. Da li su danas, recimo, "bananica", "smoki", "dijamant"... domaći, bez obzira na vlasničku strukturu. Odnos potrošača prema kupovini domaćih proizvoda, njihovom kvalitetu, kao i informisanosti kupaca, analiziralo je udruženje "Moja Srbija".

- Prema istraživanju koje smo radili tokom prethodne godine, čak 83 odsto kupaca veruje da su naši prehrambeni proizvodi dobrog kvaliteta - kaže za "Novosti" Milan Ristić, predsednik tog udruženja. - Skoro dve trećine ispitanika daje prednost domaćoj robi u odnosu na stranu. To pokazuje da su naši kupci i te kako informisani šta kupuju i daju prednost kvalitetu smatrajući da je domaće kvalitetnije.

Ristić napominje da su građani Srbije svesni da na naše tržište često stiže roba iz EU pod istim brendom, kao u zemlji porekla, ali daleko lošijeg kvaliteta, nego što se može naći u prodavnicama zapadne Evrope. Potrošači iz pojedinih zemalja iz regiona takvu tezu su uspeli da dokažu i na sudu. Uz to, dodatno nepoverenje u uvozne proizvode, kada je hrana u pitanju, stvara i činjenica da su mnogi proizvodni pogoni iz Evrope premešteni u zemlje Dalekog istoka.

U većini potrošačkih organizacija smatraju da je bitno mesto proizvodnje, kao i udeo sirovina u tom proizvodu.

- Naši propisi više ne postavljaju kriterijum, recimo da je potrebno 50 odsto naših sirovina da bi se proizvod tretirao kao domaći, sve je domaće što dobije etiketu da je upakovano u Srbiji - kaže Petar Bogosavljević, predsednik Pokreta potrošača.

Veliko je, inače, pitanje šta je u eri privatizacije domaći proizvod, jer mnogi naši poznati proizvođači prehrambenih proizvoda sada su u vlasništvu inostranih kompanija. Naravno, svima je proizvodnja ovde, plasiraju i prodaju svoju robu sa deklaracijom na kojoj piše da je made in Serbia. Ali sirovina, mašine, održavanje, sve prateće delatnosti i sve ostalo se oslanja na centralu i poslovi se sklapaju u interesu kompanije-vlasnika.

TEHNIKA IZ SVETA

U CENTRU potrošača Srbije CEPS kažu da kada je reč o tehničkoj robi - kućnim aparatima, računarima, opremi, televizorima, telefonima... na policama u maloprodajnim objektima dominiraju uvozni brendovi. Ista situacija je i sa kozmetikom i donekle slična sa sportskom opremom, posebno patikama - objašnjavaju u CEPS-u.

"NOVOSTI" SAZNAJU Pet godina nisu znali da potroše 305 miliona

Uskoro nova odluka o tome kako će da se investira novac namenjen razvoju nauke u Srbiji. Realizacija kredita oduzeta Jedinici za upravljanje projektima i dodeljena Marku Blagojeviću

VLADA Srbije oduzela je Jedinici za upravljanje projektima (JUP) realizaciju kredita vrednog 305 miliona evra i novcem će ubuduće raspolagati Kancelarija za upravljanje javnim ulaganjima na čijem čelu je Marko Blagojević, saznaju "Novosti". Odluka je doneta na poslednjoj sednici Vlade, a

razlog što je JUP ostao bez najvećeg posla koji je imao je to što je kredit trebalo da bude realizovan još pre dve godine.

Odluka da li šta će od predviđenih projekata biti finansirano i gde će sredstva biti preusmerena biće doneta krajem godine. Još se ne zna ni da li vlada razmišlja o gašenju JUP-a, s obzirom na to da im je uzela najveći posao koji su imali.

Novcem iz kredita trebalo je da budu izgrađeni nanocentar, superkompjuting centar "Plavi Dunav", kampusi biomedicinskih i IT nauka... Ništa od toga nije ni započeto, a realizovano je tek oko trećine kredita. Zbog toga su bile nezadovoljne i Evropska investiciona banka (EIB), koja je ovaj zajam dala, i Vlada Srbije, koja ga je uzela. "Novosti" su na probleme u radu JUP i kašnjenje realizacije kredita upozoravale mnogo puta.

Da je upravljanje projektom Istraživanje i razvoj koji se finansira iz ovog kredita dodeljeno Kancelariji, potvrdio je "Novostima" i Marko Blagojević.

- Moraćemo da uradimo reviziju projekata, predloženih na konkursu koji je prošle godine raspisalo Ministarstvo prosvete, nauke i tehnološkog razvoja. Tada je prijavljeno 60 infrastrukturnih projekata - renoviranja, dogradnje i izgradnje objekata, a predložen je izbor 22. U ovom trenutku je u toku izrada Strategije srednjoročnog razvoja naučne infrastrukture, u saradnji sa Svetskom bankom i EU. Očekujemo da strategija bude gotova u roku od šest meseci. Smatram da je razumno sačekati da strategija bude gotova, da njom bude utvrđen pravac razvoja naučne infrastrukture, pa tek potom izabrati projekte za koje strategija utvrdi da su za našu zemlju najpotrebniji.

Blagojević dodaje i da bi imalo smisla uzeti u obzir i mogućnost da se iz ovog kredita finansiraju i ulaganja u nastavno-naučne baze koje u isto vreme imaju i širu društvenu korist. To, na primer, mogu da budu instituti kliničkih centara, da se sredi Univerzitetska dečja klinika u Tiršovoj, porodilišta, Urgentni centar i druge klinike koje se istovremeno bave i naučno-istraživačkim radom.

- U kratkom roku i nakon konsultacija sa svim relevantnim akterima predložićemo Vladi Republike Srbije projekte za koje smatramo da bi trebalo da budu realizovani, a na Vladi je svakako da donese konačnu odluku o tome na koji način će Srbija raspolagati ovim novcem - zaključuje Blagojević.

Vest da je JUP ostao bez kredita, u ovom preduzeću nisu mogli da potvrde, jer prema rečima direktora dr Gorana Kvrđića, "nemaju nikakve zvanične informacije da se nešto promenilo u upravljanju i realizaciji kredita EIB-a". On se slaže s tim da Vlada ima razloga da bude nezadovoljna i krivicu prebacuje na svoje prethodnike.

- Nije mi poznat zvaničan stav Vlade Srbije i EIB-a u vezi sa dinamikom, načinom i realizacijom kredita, ali da sam član Vlade Srbije, i ja bih bio nezadovoljan, s obzirom na kašnjenje koje sam zatekao - kaže Kvrđić za "Novosti". - Realizacija projekta započeta je 2011. godine i sporo se odvijala, te većina započetog nije realizovana. Tako je bilo sve do 2015. godine, kada je novo rukovodstvo hitno reagovalo i pokrenuli smo sve nabavke, što je rezultiralo velikim brojem isporučene opreme i potrošnog materijala. Od početka 2015. godine do danas, u odnosu na ukupno povučena sredstva kredita, realizovano je ili alocirano oko 35 odsto.

Ministar prosvete, nauke i tehnološkog razvoja dr Srđan Verbić kaže za "Novosti" da je za ministarstvo svejedno ko je zadužen za sprovođenje kredita, ali ipak očekuje da Kancelarija bude efikasnija, s obzirom na to da se već pokazala dobro na projektima realizovanim nakon poplava.

- Predstoji nam potpisivanje novog ugovora sa Kancelarijom za upravljanje javnim ulaganjima, ali je neophodno da prethodno bude produžen rok za realizaciju kredita. Postoji saglasnost vlade i EIB da se rok produži do 2018. godine - kaže Verbić. - Kada sa Kancelarijom bude završena primopredaja ovog posla, moći ćemo da se bavimo odabirom projekata koji će biti finansirani. Neki tenderi nisu bili realizovani po dve-tri godine, tako da se nadam da će sada sve biti mnogo efikasnije.

On potvrđuje da će se čekati da bude završena strategije naučne infrastrukture, kako bi se odredili prioriteti u koje će država da ulaže. To će biti "mapa puta", koja je deo Strategije naučnog i

tehnološkog razvoja.

- Sigurno ćemo da bude racionalniji nego ranije - kaže Verbić. - Trudićemo se da investiramo tako da se to uklapa u planove međunarodne saradnje naših instituta. Važno je da našu infrastrukturu usklađujemo sa svetom.

Kredit iz koga sve to treba da se finansira Vlada Srbije uzela je još 2010. godine, u vreme kada je ministar nauke bio Božidar Đelić, a investicije planirane ovim novcem ucertane su i u strategiju naučnog razvoja. Jedna od njih je bio Centar za promociju nauke, čija cena je sa početnih deset miliona volšebno porasla na 65 miliona evra. Presekao je ministar Srđan Verbić i rekao da se ovaj centar neće graditi. Moraće da usledi i revizija ostalih projekata, jer su predviđeni neki preveliki zalogaji, zgrade koje skromni naučni budžet od jedva 0,3 BDP ne bi mogao da održava.

PROSEČNA PLATA 100.000 DINARA

JUP je poslednjih godina utrostručio broj zaposlenih, i sada ih je 98 sa ugovorom na neodređeno, plus saradnici koji nisu "za stalno". Prosečna neto zarada je oko 100.000 dinara. Godišnji trošak u budžetu samo za plate stalno zaposlenih je, sa doprinosima i porezom, oko 160 miliona dinara. U završnim izveštajima ovog preduzeća može da se vidi da su, recimo, za zarade u 2014. godini planirali 150 miliona, pa još 40 miliona za ugovore o delu, dnevnice i druga davanja zaposlenima. Te godine, vidi se u istom izveštaju, nije realizovano gotovo ništa od planiranih poslova.

I TOALET-PAPIR NA KREDIT

KAKO je naučna kasa poprilično prazna, novac iz kredita Evropske investicione banke troši se godinama i za najsitnije tekuće troškove - tonere, produžne kablove, pa i toalet-papir. Uobičajena stavka na fakturama koje šalju instituti je i po nekoliko hiljada rolni toalet-papira.

Voće prskaju 15 puta, da "pocrveni" tokom noći

U Srbiji se o prekomernoj upotrebi pesticida i insekticida priča tek kada dođe do pomora ptica i pčela. Da bi što pre sazrelo, voće prskaju nekada i 15 puta.

Ne može sve da se kontroliše, da budemo realni, naglašava profesor Poljoprivrednog fakulteta u Beogradu Novica Miletić. - Manji proizvođači, manje možda i prskaju, a veći rade onako kako treba, jer su više prisutni na tržištu. "Mislim da su proizvođači u Srbiji prilično edukovani i slušaju savete", kaže profesor Miletić. "Niko neće da baca više nego što je potrebno, jer zaštitna sredstva nisu jeftina uopšte", ističe on.

Da se ponovo ne bi čekao neki incident, stručnjaci upozoravaju na nekontrolisanu upotrebu zaštitnih sredstava koja je, kako kažu, uzela maha, pišu [Večernje novosti](#).

Poslednjih godina, pojedini proizvođači dohvatili su se i sredstava za brzo zrenje, pa često, **vansezonsko povrće i voće, naročito paradajz, dinja i jagoda, "pocrvene" tokom noći**. Glavni krivac za to je sve rasprostranjenija upotreba zabranjenog "etrela". **"Pesticidi, herbicidi i insekticidi mogu da doprinesu boljem prinosu, ali mogu da budu i veliki problem"**, priča Nenad Budimović, sekretar Udruženja za poljoprivredu Privredne komore Srbije.

"Njihova upotreba mora biti strogo kontrolisana, treba voditi evidenciju o tome, kao i poštovati karencu, vreme od poslednjeg tretiranja do upotrebe. Tako, svi proizvođači, prilikom prodaje svojih proizvoda, trgovinama treba da dokumentuju kada su koji preparat upotreбили i na koji način. Potrebno je pojačati kontrolu na zelenim i kvantaškim pijacama, kao i na otkupnim mestima", objašnjava on.

Prema rečima Budimovića, bitno je da se ambalaža ovih preparata neškodljivo ukloni. **Primena ovih preparata kod ratarskih kultura je bitna, jer ulazi u proces pripremanja hrane za životinje, pa samim tim i u meso i mleko.** **“Ceo izvozni posao može biti doveden u pitanje ako se prekomerno upotrebljavaju ovi preparati”**, ističe Budimović.

“Zbog toga je bitno koristiti savetodavne službe i stručnjake, a naročito kontrolisati prodaju ovih preparata”, dodaje on.

U Ministarstvu poljoprivrede kažu da proizvođači kupuju sredstva za zaštitu bilja isključivo u registrovanim objektima, čime se eliminiše rizik od nabavke sumnjivih preparata.

“Poljoprivrednici treba da koriste informacije Prognozno-izveštajne službe, koja postoji već šest godina”, kažu u resornom ministarstvu.

“Njihove informacije zasnovane su na biološkim pragovima štetnosti organizama, koji nisu dobri za bilje. Time se štedi vreme, novac i smanjuje upotreba sredstava na neophodnu meru”, dodaju oni.

S druge strane, ima voćara i povrtara u Srbiji, koji često i ne znaju šta kupuju od preparata i kako to koriste. Na "crno" kupuju zaštitna sredstva, a kako su nam nezvanično rekli, voće znaju da prskaju i 10 do 15 puta godišnje.

Zvuči nelogično, ali penzioneri su delom sami sebi finansirali povećanje primanja

Posle povišice od 1,25 odsto, dodatno umanjeno 14.000 penzija

Prosečna penzija u 2015. godini iznosila je 23.212 dinara, a sada posle povišice iznosi 23.461 dinar što znači da je rast svega 1,08 procenata

Za 14.064 penzionera poslednje januarsko povećanje penzija od 1,25 značilo je ujedno i dodatni namet. Sa tom minimalnom povišicom njihovo primanje je prešlo granicu od 25.000 dinara, čime su automatski potpali pod odredbe Zakona o privremenom uređivanju načina isplate penzija. Na taj način ušli su u grupu onih kojima se penzija za iznos preko 25.000 oporezuje po stopi od 22 odsto.

Prema podacima Fonda za penzijsko invalidsko osiguranje umanjenu penziju pre januarske povišice primalo je 693. 682 penzionera, dok je posle povećanja taj broj porastao na 707.746 korisnika.

Za kompletnu isplatu penzija mesečno je, pre povišice, Fond PIO morao da obezbedi 44,9 milijardi dinara, dok je posle povišice ta brojka narasla na 45,4 milijarde. Računica pokazuje da je uvećanje fonda za mesečnu isplatu penzija, zahvaljujući novooprežovanim penzionerima, nešto manje od proklamovanih 1,25 odsto.

Posmatrano kroz prosečnu penziju, odnosno njeno povećanje, takođe se dolazi do sličnih podataka. Prosečna penzija u 2015. godini (novembar mesec) iznosila je 23.212 dinara, a sada posle povišice iznosi 23.461 dinar. Rast prosečne penzije nije 1,25 odsto, koliko je zvanično povećanje već 1,08 procenata. To znači da su i sami penzioneri "finansirali" deo povišice od 1,25 odsto. Kada su u pitanju iznosi koji se mere milijardama tih 0,17 odsto zakidanja od prosečne penzije nisu mala.

Interesantno je da je istovremeno deo koji se iz Fonda PIO uplaćuje za zdravstveno osiguranje penzionera porastao sa 4,17 milijardi na 4,24 ili približno za 1,25 odsto. Taj deo ne potpada pod odredbe Zakona o privremenom uređivanju načina isplate penzija i tu se povećanje gotovo poklapa sa utvrđenih 1,25 odsto.

U Srbiji trenutno ima 1.738.884 penzionera, a njih 1.026.138 prima penziju bez umanjenja, odnosno manji iznos od 25.000 dinara mesečno.

Tragom informacije da je Grupacija Fijat-Krajsler najavila smanjenje proizvodnje i masovno otpuštanje radnika u kragujevačkoj fabrici automobila

Surova realnost tržišne ekonomije u Srbiji

Smanjenje dnevne proizvodnje za nešto više od 200, a godišnje za oko 30.000 automobila, teško će pogoditi kragujevačku gradsku kasu, a negativno će se odraziti i na devizne prihode države, s obzirom na to da je ova kompanija ubedljivo najveći domaći izvoznik

Suočena za konstantnim padom prodaje "fijata 500L", pre svega na američkom tržištu, menadžment Grupacije Fijat-Krajsler odlučio je da u kragujevačkoj fabrici smanji obim proizvodnje, odnosno da u avgustu, ukine jednu od tri proizvodne smene i da otpusti oko 900 radnika. I to nije sve.

Još nekoliko stotina kragujevačkih trudbenika će biti otpušteno i iz kooperantskih fabrika (Manjeti mareli, DŽonson kontrol, Sidžit ...), koje su svoje pogone locirale u neposrednoj blizini kompanije FCA Srbija. U trenutku pisanja ovog teksta u FCA Srbija su trajali pregovori o visini otpremnina koje bi prekobrojni mogli da dobiju. Prema našim saznanjima menadžment kragujevačke fabrike automobila nudi otpremnine propisane Zakonom o radu (trećina bruto plate po godini staža, plus dodatak), čime sindikalci nisu zadovoljni. Tim pre što su u FCA Srbija mahom zaposleni mladi radnici sa malo godina staža, što znači da će im otpremnine biti male. Smanjenje dnevne proizvodnje za nešto više od 200, a godišnje čak za oko 30.000 automobila, teško će pogoditi i kragujevačku gradsku kasu, a negativno će se odraziti i na devizne prihode države, s obzirom na da je ova kompanija, već nekoliko godina unazad, ubedljivo najveći domaći izvoznik. "Porez na zarade koje grad prihoduje od zaposlenih u FCA Srbija, biće manji za deset do 15 miliona dinara. Ali, tako nešto smo očekivali, jer već dve godine se govori o tome da zaposleni u Fijatu najbolje znaju koliko pauza u poslovanju su pravili", izjavio je gradonačelnik Kragujevca Radomir Nikolić i dodao da je taj prihod do sada iznosio 40 miliona dinara mesečno.

S druge strane, potez Grupacije Fijat-Krajsler, imajući u vidu okolnosti poslovanja kragujevačke fabrike automobila, nije neočekivan. Naprotiv, menadžment radi upravo ono što bi uradile i druge multinacionalne kompanije koje, suočene sa padom prodaje, smanjuju proizvodnju i otpuštaju radnike. Problem je, međutim, što su posledice tih otpuštanja nisu iste u SAD, Nemačkoj i drugim razvijenim državama, s jedne strane, i u Srbiji, s druge. I to uprkos tome što bi pravila tržišne ekonomije, koje je i Srbija prihvatila, trebalo svuda da budu ista. Zanimljivo je analizirati kako se u ovoj situaciji ponaša država Srbija, koja je vlasnik trećine kragujevačke fabrike. Podsećanja radi, Vlada Srbije, na čelu sa Mirkom Cvetkovićem, koja je, u septembru 2008, potpisala ugovor o formiranju zajedničke kompanije, u početku je poštovala sve ugovorne obaveze. Tako je, recimo, u Upravnom odboru tadašnje kompanije Fijat automobili Srbija za svog predstavnika imala odgovornog i agilnog Aleksandra LJubića, koji je svojim angažmanom značajno doprineo da Fijatova fabrika u Kragujevcu bude izgrađena u predviđenom roku, te da proizvodnja prvog novog modela počne onda kad je i bilo planirano. Propustila je, međutim, da ispuni onaj deo obaveza vezan za izgradnju infrastrukture, preciznije reč je o završetku auto-puta od Kragujevca do Koridora 10, modernizaciji pruge Lapovo - Kraljevo i izgradnji obilaznice oko Kragujevca. Stav dela javnosti je da je propustila i da objavi sve detalje ugovora sa Fijatom, mada to, tvrde upućeni, ugovorom nije bilo predviđeno.

Mnogo je, međutim, zanimljiviji stav premijera Aleksandra Vučića prema tom ugovoru, a time i prema kompaniji Fijat-Krajsler automobili Srbija koji se, sudeći prema njegovom odnosu prema toj kragujevačkoj fabrici i zaposlenima, nije promenio ni nakon dolaska na vlast. Tome u prilog i činjenica da se nije ni osvrtao na apele kragujevačkih trudbenika da dođe u kragujevačku fabriku automobila, i da se u svojstvu predsednika Vlade države, koja je suvlasnik kompanije FCA Srbija, uključi u rešavanje njenih problema. Nije reagovao ni na apele da sa top menadžmentom Grupacije Fijat-Krajsler započne pregovore o proizvodnji još jednog modela u Kragujevcu. Nije, uprkos obećanjima, ništa učinio kako bi se ubrzala izgradnja auto-puta od Kragujevca do Koridora 10. Osim toga, vlada već mesecima nema svog predstavnika u Nadzornom odboru kragujevačke fabrike automobila. Umesto svega toga, Vučić već dve godine pregovara sa predsednikom Rusije Vladimirom Putinom o plasmanu "fijata 500L", prodajući, pritom, demagošku priču o tome da bi izvoz 5.000 "fića" (osmodnevna proizvodnja u Kragujevcu), koliko bi se ponudilo ruskim kupcima, pomogao oporavak kragujevačke fabrike.

Povodom najavljenog smanjenja proizvodnje i otpuštanja radnika, oglasio se i Ministarstvo privrede, odakle poručuju da će "učiniti sve u okviru svojih nadležnosti i zakonskih ovlašćenja, da Fijatova fabrika u Kragujevcu nastavi da radi u dosadašnjem kapacitetu". Saopštavaju takođe da su o nevoljama kragujevačke fabrike i planovima za otpuštanje radnika saznali iz medija, iako ih je fabrički Sindikat, kao uostalom i premijera Vučića, mesecima unazad pozivao da se uključe u rešavanje problema te fabrike. Otuda se oglašavanje Ministarstva privrede u javnosti tumači prema onoj narodnoj: "Kasno Marko...". Pritom se zaboravlja da je zahvaljujući ugovoru sa Fijatom, Srbija dobila jednu od najmodernijih fabriku automobila na svetu, u kojoj bi, uz dodatna ulaganja, godišnje moglo da se proizvodi oko pola miliona savremenih automobila. To je potencijal kojim može da se pohvali retko koja država u bližem, ili širem okruženju. U tom kontekstu posmatrano, moglo bi se reći da samo neodgovorna država može sebi da dozvoli luksuz da se olako odrekne kompanije koja bi mogla da bude motor industrijskog, privrednog i ekonomskog razvoja. Toga su, očigledno, bile vesne vladajuće strukture u SAD, Nemačkoj, Francuskoj i drugim razvijenim državama, koje su ulažući stotine milijardi dolara ili evra, u vreme globalne finansijske i ekonomske krize, spasavale svoje vodeće automobilske kompanije, poput Dženeral motorsa, Krajslera, Opela...

Dva scenarija za kragujevačku fabriku

Procenjuje se da će kompanija FCA Srbija i sa proizvodnjom od oko 80.000 automobila godišnje, nakon otpuštanja 900 radnika, moći da posluje rentabilno. Nevolja je u tome što je ta fabrika projektovana za proizvodnju 300.000 automobila, i što se otpuštanjem tolikog broja radnika šalje poruka da novog modela, bar u dogledno vreme, neće biti. Uprkos tome, u delu stručne javnosti tvrde da Grupacija Fijat-Krajsler neće, u septembru 2018. kad ističe desetogodišnji ugovor o formiranju zajedničke kompanije, da napusti Srbiju. U tom slučaju predstavnici te grupacije mogli bi da ispregovaraju novi ugovor sa državom Srbijom, ili da od nje otkupe trećinu vlasništva nad kragujevačkom fabrikom. Ako, pak, odluče da napuste tržište Srbije, onda će kragujevačku fabriku, u koju je do sada investirano oko 1,3 milijardi evra, da ponude nekoj drugoj inostranoj kompaniji.

ПОЛИТИКА

Potrošačka petoletka – šta je poskupelo

Za poslednjih pet godina porasle su cene mleka i mlečnih proizvoda, kafe, vode i ulja, kao i smrznutog povrća, pilećeg i junećeg mesa, ali su neke namirnice pojeftinile

Cene osnovnih životnih namirnica u poslednjih pet godina su se u pojedinim kategorijama menjale, čini se, suprotno ekonomskoj logici. Istraživanje „Politikinog” „Potrošača” pokazuje da su na spisku od 15 proizvoda konstantno rasle cene mleka i mlečnih proizvoda, ulja, šećera, kafe, vode, smrznutog povrća i pilećeg i junećeg mesa. Sa druge strane, u odnosu na 2010. godinu, danas

kupujemo samo jeftiniji hleb i to zbog toga što je to namirnica čiju cenu i dalje kontroliše država.

– Ni ograničena cena hleba neće uskoro biti moguća, zbog pritisaka EU koja ne dozvoljava bilo kakva uslovljavanja na slobodnom tržištu – kaže naš sagovornik blizak Vladi Srbije.

Najveća poskupljenja osnovnih namirnica beležena su između 2010. i 2012. godine što je logično budući da je u tom periodu zbirna inflacija iznosila gotovo 30 odsto. Upravo 2012. godina, koja je bila prelomna i za srpsku makroekonomsku sliku, bila je ključna i za većinu proizvođača koji su od tog trenutka počeli i da obaraju cene hrane. Ne čudi, jer su se posle te godine, Srbija, ali i region suočili sa niskom inflacijom, a ni drugi inputi, poput energenata, nisu rasli nego, naprotiv, padali. Cena šećera je tako, od tada snižena za više od 10 odsto, dok je svinjsko meso pojeftinilo sa 490 na 400 dinara. Pojeftinili su i deterdženti za veš.

Agencija UN za hranu i poljoprivredu (FAO) početkom ove godine objavila je da cene hrane na svetskom tržištu uzastopno padaju već četiri godine. Kao glavne razloge navode veliku ponudu, nisku tražnju i jačanje dolara. Prošle godine, recimo, cene žitarica su pale 15 odsto, a biljnih ulja dostigle devetogodišnji minimum. Registrovan je i najniži prosek cena mlečnih proizvoda još od 2009, dok je šećer bio za 20 odsto jeftiniji nego u 2014. godini. Hrana je, dakle, pojeftinila u celom svetu.

Međutim, naše istraživanje pokazuje da su ovakva kretanja najmanje imala uticaja na mlečnu industriju. Otkupna cena mleka u Mađarskoj je, recimo, 22 evrocenta za mleko ekstraklase, a kod nas sa premijom dostiže i 34 evrocenta. I pored toga što već godinu i po dana štitimo tržište prelevmanima, naše cene mleka su i dalje nekonkurentne, a potrošači nisu imali nikakve koristi od zaštite tržišta.

Analitičar Vojislav Stanković kaže da mlekare, nažalost, svoju neefikasnost pokrivaju dizanjem cena.

– Tu cenu potrošači sve manje mogu da plate pa pada potrošnja. Zato se vrtimo u krug. Da je cena niža i potrošnja bi bila veća što bi povećalo efikasnost mlekara – tvrdi Stanković. I primarna proizvodnja, dodaje, nije efikasna, mnogo farmera ima mali broj životinja. Srbija u proseku ima oko 3.800 litara mleka po kravi, dok je prosek u EU od 8.000 do 10.000 litara. On, ipak, smatra da bi ukidanjem prelevmana domaća proizvodnja mleka (ali i junećeg mesa) bila totalno uništena i da treba da ostanu na snazi dok se ne podigne nivo produktivnosti u proizvodnji.

U Srbiji postoji oko stotinak prerađivača i oko 20 velikih mlekarskih industrija koje zapošljavaju oko 4.300 ljudi.

– To je prava armija ljudi. Ali zaista je potrebno da se racionalizuju troškovi u celom lancu, jer su prerađivačke cene izuzetno visoke. Međutim, tu postoji i socijalni momenat, jači nego u bilo kojoj drugoj domaćoj industriji, zbog čega se obazrivo pristupa ovom problemu – smatra ovaj analitičar i dodaje da je kontrola trgovačkih marži za osnovne namirnice, koje su veće nego u drugim državama, još jedan od načina da se poveća potrošnja.

To vidimo kod brašna, ulja, šećera, mleka i prerađevina, a posebno kod prerađevina svinjskog mesa. Ne postoje tržišta sa tako visokim maržama. Država mora da pronađe način da ih kontroliše. Zbog niske kupovne moći marže osnovnih namirnica ne mogu da budu prepuštene tržištu. Ustavna obaveza je da se omogući dovoljan obim proizvodnje, po prihvatljivim uslovima, kako bi pokrila potrebe domaćeg stanovništva. Stanković ističe da je kontrola marži pre četiri godine, kada je vlada donela uredbu koja je trajala dva puta po šest meseci, dala pozitivne rezultate.

– I pored jakih pritisaka i negodovanja trgovaca Ministarstvo poljoprivrede ograničilo je tada marže za sveže meso, pasterizovano mleko, brašno, ulje i šećer. I to je imalo pozitivne efekte – ističe naš sagovornik. Srbiji takođe predstoji da napravi mapu primarnih poljoprivrednih proizvođača koji će moći da izdrže utakmicu dok ostale treba prepustiti tržištu.

Međutim, ograničavanje marži je nešto na šta Srbija ne može da se osloni. Kako saznajemo, Evropska unija nije bila blagonaklona na te poteze ni pre četiri godine i snažno je pritiskala našu vladu da se to prekine.

– Cene hrane su kod nas i dalje visoke, međutim jedino što može da pomogne je konkurencija, a to se u maloprodaji priprema sa dolaskom „Lidla“ koji, kako je planirano, sledeće godine otvara objekte širom Srbije. Već sada je jasno da će cene u ovom diskontnom lancu u Srbiji biti niže i do 30 odsto u odnosu na najniže cene u Srbiji, zbog čega većina domaćih trgovaca strepi pred ovim konkurentom – kaže naš sagovornik iz vlade.

Prosečna porodica u Srbiji više od trećine mesečnog budžeta troši na hranu i bezalkoholna pića (35,5 odsto). Ovo je ogroman izdatak u poređenju sa domaćinstvima u zemljama EU koja na namirnice u proseku izdvajaju svega 19,4 odsto. Ni na ovom tržištu blagostanje nije podjednako raspoređeno. Najmanje novca za hranu izdvajaju Britanci (12 odsto), a najviše Rumuni, koji na odlazak u radnju po potrepštine daju polovinu mesečnih primanja.

Poražavajuće je i kada vidimo šta danas pretežno kupujemo i koliko je svakom članu domaćinstva mesečno na raspolaganju. Statistika pokazuje da nam za hranu mesečno u proseku pripada po 61 evro, što je oko dva evra dnevno za sva tri obroka.

Kako je „Politika” već pisala, u odnosu na višegodišnji prosek (2008–2014), potrošnja svih prehrambenih proizvoda tokom prošle godine je u padu. Ukoliko se posmatraju prošla i pretprošla godina, evidentno se manje kupuju proizvodi takozvanog višeg standarda u potrošnji, što su recimo meso i mleko, njihove prerađevine i voće. U prošloj godini potrošnja mesa je iznosila oko 39 kilograma po stanovniku, što je izuzetno skromno u poređenju sa zemljama EU koje troše 65,5 kilograma u proseku. Slično je i sa mlekom – potrošnja u našoj zemlji dvostruko je manja u odnosu na prosek u Uniji. Zaostajemo i u kupovini voća i povrća.

Fiskalni savet podržava izmene zakona o finansiranju lokalnih samouprava

Član Fiskalnog saveta Nikola Altiparmakov izjavio je danas da Fiskalni savet podržava izmene zakona o finansiranju lokalne samouprave koje je predložilo Ministarstvo finansija i smatra da one treba da se usvoje što pre.

On je na konferenciji za novinare kazao da tim izmenama lokalne samouprave neće izgubiti 30 milijardi dinara, već osam milijardi koje će vratiti Republici, a to je tri odsto lokalnih prihoda.

Prema rečima Altiparmakova, lokalne samouprave moraju da smanje tekuće rashode za zarade i subvencije, kako bi mogle da povećaju investicije u infrastrukturu, ali i da obezbede poštovanje budžetskog procesa, jer je već 10 milijardi dinara nagomilanih kašnjenja na lokalnu.

„Većina opština je 2015. sprovela zakonsko smanjenje plata za 10 odsto, ali ima i izuzetaka, tako, na primer, Požarevac nije smanjio masu zarada, dok je u Beogradu ta masa povećana dva odsto“, naglasio je on.

Bosilegradu 38 odsto.

Altiparmakov je dodao i da rashodi za zarade čine u proseku 23 odsto lokalnih budžeta, dok su u Novom Pazaru oni čak 41 odsto, u Prokuplju 39 odsto, a u

On je dodao i da sve veći broj opština gomila „docije i naduvava“ prihode kako bi prikrili nedostatak sredstava, precizirajući da je u Kragujevcu realizacija prihoda za 35 odsto manja od plana, u Nišu i u Bačkoj Topoli je za 29 odsto manja od plana, a u Majdampeku je manja za 25 odsto.

Kapitalni rashodi, kako je istakao, realno su smanjeni na lokalnom nivou za 50 odsto od 2008. do 2015. godine, dok je povećanje rashoda na zarade od 2009. do 2015. bilo 25 odsto, umesto zakonski propisanih 6,5 odsto, a to je posledica povećanja plata preko zakona ili zbog dodatnog zapošljavanja.

Altiparmakov je naveo i da je u Srbiji samo 60 odsto domaćinstava priključeno na kanalizaciju, dok je u Evropi ta pokrivenost 80 odsto, kao i da 80 odsto vodovodnih sistema u Vojvodini nije sasvim ispravno.

MMF završava posetu: Izuzetni rezultati

Misija Međunarodnog monetarnog fonda (MMF) završava posetu Srbiji povodom razmatranja njenih rezultata u sprovođenju stend-baj aranžmana.

MMF je u Srbiji boravio i u vezi sa narednim, petim tromesečnim razmatranjem.

Misija MMF-a koju predvodi Džejms Ruf, počela je 9. juna zvanične razgovore sa vlastima Srbije o stanju u budžetu i sprovođenju reformi javnog sektora i javnih preduzeća, kao i o realizaciji obaveza predviđenih programom za prvo tromesečje 2016, i merama ekonomske politike za naredni period.

Ruf je tokom posete kazao da se aranžman Srbije sa MMF-om uspešno sprovodi i da Srbija postiže izuzetne rezultate u odnosu na postavljene ciljeve, kao i da je od velikog značaja jačanje investicija u privatnom sektoru kojima su doprineli pozitivni

trendovi i oporavak na fiskalnoj strani programa Srbije sa MMF-om.

MMF je februara 2015. sa Srbijom zaključio trogodišnji stend-baj aranžaman, iz predostrožnosti, u vrednosti 1,2 milijarde evra. Prethodne tri revizije tog aranžamana bile su pozitivne, a četvrta je obavljena u februaru ove godine, pre vanrednih parlamentarnih izbora, te je misija MMF-a odlučila da ona bude okončana posle formiranja nove vlade Srbije.

EPS objavio poziv za prodaju 99 polovnih automobila

Javno preduzeće Elektroprivreda Srbije (EPS) objavilo je u ponedjeljak javni poziv za prodaju 99 polovnih motornih vozila, a javno otvaranje ponuda zakazano je za 30. jun

Javno preduzeće Elektroprivreda Srbije (EPS) objavilo je u ponedjeljak javni poziv za prodaju 99 polovnih motornih vozila, a javno otvaranje ponuda zakazano je za 30. jun.

Kako je navedeno u pozivu za prodaju objavljenom u dnevnoj štampi, pravo učešća na oglasu imaju pojedinci i preduzeća koja do 29. juna 2016. godine uplate depozit od 10 odsto za svako vozilo za koje podnose ponudu.

Tabela sa podacima o marki, tipu, godini proizvodnje, broju šasije, broju motora i početnoj ceni motornih vozila u vlasništvu JP EPS Beograd, dostupna je na internet stranici tog preduzeća (www.eps.rs).

U oglasu se navodi da se ponude sa kompletnom traženom dokumentacijom dostavljaju putem pošte ili direktnom predajom na pisarnicu u EPS Beograd, Masarikova 1-3.

Vršilac dužnosti direktora EPS-a Milorad Grčić najavio je ranije da to preduzeće do kraja ove godine planira da smanji broj automobila u voznom parku za 1.000 i da će po tom osnovu biti ostvarene uštede od oko 300 miliona dinara.

Vulin: Do kraja godine zatvaranje devet kolektivnih centara

Devet kolektivnih izbegličkih centara biće do kraja godine zatvoreno, a ljudima će biti obezbeđen adekvatan smeštaj.

To je rekao ministar za rad, zapošljavanje, socijalna i boračka pitanja Aleksandar Vulin.

Vulin je na otvaranju izložbe "UNHCR: 40 godina pomoći i saradnje" rekao da će svih 400 ljudi koji borave u kolektivnim smeštajima biti smešteni u stanove i seoska domaćinstva ili će im biti obezbeđeni paketi pomoći u vidu građevinskog materijala.

Vulin je podsetio da je tokom ratova devedesetih godina izbeglički status zatražilo 618.000 ljudi, dok se 144.000 njih vratilo u zemlje porekla, a da se većina od 203.000 interno raseljenih sa Kosova i Metohije još nije vratilo u svoje domove.

On je rekao da Srbija Svetski dana izbeglica dočekuje sa 29.574 lica koji imaju izbeglički status.

Šef Predstavništva UNHCR-a u Srbiji Hans Fridrih Šoder rekao je da je broj izbeglica i prisilno raseljenih u svetu dostigao rekordni broj od 65,3 miliona ljudi i dodao da mora da se radi na rešavanju ovog problema.

"Mi moramo da razgovaramo sa izbeglicama i da ih uključimo u svoje planove", rekao je Šoder i dodao da je otvaranje izložbe u Aleji velikana na Kalemegdanu pravo mesto za odavanje pošte izbeglicama, jer su "oni pravi heroji današnjice".

"Izbeglička kriza predstavlja nove izazove i za EU koja se nije najbolje snašla u krizi uvodeći restriktivne mere i zatvaranja granica, dok u Srbiji tu situaciju nismo imali, izbeglice su dobile human tretman", rekao je Šoder.

Ministar za rad, zapošljavanje, socijalna i boračka pitanja Aleksandar Vulin i šef Predstavništva UNHCR-a u Srbiji Hans Fridrih Šoder otvorili su izložbu u Aleji velikana na Kalemegdanu "UNHCR: 40 godina pomoći i saradnje" povodom Svetskog dana izbeglica.

Malinari prete: Veća cena ili blokiramo auto-put

Ovog proleća na jugu Srbije poljoprivrednici protestuju zbog niskih otkupnih cena, jagoda, paradajza, višanja i malina.

Malinari koji su protestovali na glavnom trgu u Surdulici traže samo da otkupna cena tog voća bude kao i prošle godine.

Lokalna vlast u Surdulici podržala je protest malinara. Predsednik lokalne skupštine, narodni poslanik i visoki funkcioner SPSa Novica Tončev ocenjuje da je država mogla bolje da zaštiti poljoprivrednike na jugu Srbije.

Pre protesta malinari su ipak organizovali berbu.

Vlasnici mini hladnjača priznaju da je cena niska, ali kažu da oni samo obavljaju otkup za velike firme.

Na jugu Srbije malina se gaji na više od 1000 hektara.

Proizvođači malina najavili su da će blokirati autoput ako se

ne ispune njihovi zahtevi.